

להתראות

באחד בספטמבר

מזל טוב... מזל טוב

*** ימי הולדת ***

29.6. רינה טנא
איתי סלע
דינה ברור
עינת מרציאנו
(נכדה - גרשמן ודויס)
מתן נמנוב (נכד)
ים סינה (נכד)

30.6. נתן ברק
רותי ברק
יעקב קולט
טל ניצן (נכדה)
אבי רוזנקרנץ

1.7. קרול בילגורי
לימור קוסובר
מיה סולומון
יונתן שוער
(נכד - גרשמן ועמית)
מיטל ואלאך
נדב לוי (נכד - סמברג)
רמי מרקוביץ

2.7. רוני גוטר
בלינדה קוטלר
ינון ברור
צור קורנבליט
עדי שפרונג
סלע כרם
אשר ראובנוב

3.7. רובן ירון
עינב גולן
מיכאל גוטר (נכד)

4.7. רות רחמני
גל גינת
מרים ריפקינד
אלון בוסקילה
גל כרם

5.7. מירון שוורץ ** בן 70 **
ג'קי עמר
אפרת אדלשטיין
ורד קולקר
אורן ושקד קולמן
(נכדים - ר. רחמני)
ילי סינה (נכד)
תום מעין

** ימי נישואין **

29.6. תמר ואריה וולפין
דניאלה ורום שיבי

30.6. רחל ודוד ריפקינד

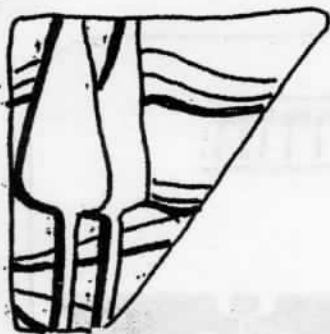
2.7. שוש וריימונד סולומון
תרצה ודוד קולט

4.7. חרלוטה וששון מרקוסון

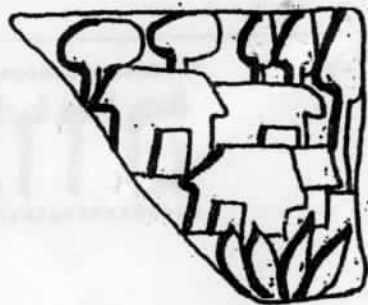

מזל טוב על גג העולם

מרים (מבית קנדל) ודוד א. יצאו לטיול באלסקה.
שם, בדאש אחד ההרים הגבוהים, בנוף המושלג, הם
התחתנו. תלו דגלים (של ישראל ואלסקה)
ורקדו לצלילי מוסיקת חתונה יהודית שבקעה
מהקלטה. הידיעה המשמחת הגיעה לנטע דרך
ה-MAIL-E.

מה נשמע?

* לפי התכנון, הגיעו צעירי אולפן הקיץ ביום חמישי, בדיוק כשהתורנים התכוונו לסגור את הדלפק בארוחת הערב...
שלב א' עבר בשלום, מלבד מספר כוסות שנשרו מן המגשים העמוסים, וכדרך התפוצצו לרסיסים. האנגלית שוב שולטת בכיפה (אבל משה ב-ח גם גילה תלמידה אחת שלומדת יידיש בבית בוויירג'יניה!)

* לפי סדרנית העבודה א י נ אמת בשמועה שבני הנעורים לא עובדים בחופשת הקיץ - הנוהל יהיה כרגיל: עבודה במשך מחצית ימי החופשה.

* חוג האירוביקה במים של לן ו. מתרחב מיום ליום.

* גם מספר הנוכחים באסיפות...

השבוע הגיעו 60 חברים (כלומר 20% של חברי המשק!) למועדון, כדי לשמע את הסבריו של מרכז המשק על הסדר הקיבוצים והשלכותיו.

מתבקשות שתי מסקנות: כשלא משדרים את האסיפה בווידיאו, חברים מרבים להגיע למועדון.

חברים רוצים להוכיח שא י נ צורך לשנות את השיטה, ולבחור במועצה נבחרת.

או-קיי, או-קיי. אפשר להסיק גם מסקנות אחרות.

רצו לחסוך בחשמל בבית.

במועדון יותר קריר מאשר בדירה.

הכיבוד היה עלא כייפק.

והמסקנה המתבקשת לגבי הטור הזה היא, שאין לי כל כך מה לכתוב.

ושניפגש רק בשמחות. שבת שלום. אנגה

תודה

תודה

תודה

הרשימה ארוכה מאד, ומאחר ואין ברצוננו
לשכוח לציין את כל השמות - אנו רוצות
להודות לכל מי שעזר, טרח, שאל, התעניין
תמך או הציע עזרה לפני ובזמן העברת
המרפאה.

כל הכבוד לציבור, שנשאר בריא במשך אר-
בעת ימי ההעברה.

אז שוב - המון, המון תודה.

צוות המרפאה

"אם המוסיקה היא שיקוי האהבה - נגנו!"

If Music Be The Food of Love - Play On

עבר עלינו "שבוע מוזיקלי". קונצרט 'בה' ס המנגן' של "מבוא הגליל"
התקיים השנה באולם 'דדו'. הורים וסבים שבאו מכל הסביבה לשבע נחת,
ציינו את השיפור ברמה משנה לשנה. אין ספק שה"מאפיה הרוסית" תרמה
לא במעט להתפתחות משמחת זו. כמו כן, מבורך בית ספר זה בצוות
מורות למוסיקה, בעלות כשרון ומדץ יוצאים מהכלל.

מספר בנות ב"ס יסודי שלנו הצטרפו השנה למקהלת הילדים האזורית,
בניצוחה של אשרה. מקהלה זו מרכבת מ-30 בנות (אף בן!), רובן
תלמידות ב"ס 'עלי גבעה' בכפר גלעדי. הן עובדות בשיטה מקצועית מאד
הכוללת פיתוח קול, תרגילי הרפיה, (מעט יוגה), והחומר הנלמד כולל
שירים בשפות שונות ומשתרע על תקופות שונות. הורים וסבים נסעו
השבוע כדי להשתתף בסיכום וסיום שנת העבודה הראשונה. בבא העת
יצטרפו המתמידות אל המקהלה "הגדולה", של גילאי תיכון.

ולסיום השבוע המתנגן הזה הופיעו "נגני הבית" (אלה שלומדים כלי
במסגרת הקיבוץ). הופתעתי מכמות ההורים וסבים ואחים, שמלאו את המו-
עדון כדי לעודד את הנגנים הצעירים. יש, כמובן, רמות שונות, ולא
כאן המקום לחלק ציונים. העיקר, שהילדים מתמידים, וכל דמה שיגיעו
אליה תעשיר את חייהם באופן משמעותי לאחר מכן.
להתראות בשנה הבאה!

כתבת עלומה
(השם שמור במערכת...)

לכל האנשים הטובים והיקרים, שסייעו בידינו בהכנת מסיבת יום החולדת של בני "צבי" ובשמם אנו רוצים להודות מקרב לבנו על הכל .
 לגקי עמר שלא נח לרגע ושתענוג לעבוד איתו.
 לרון על הסבלנות, בלבול המח שסבלת והקמת הבמה ופירוקה .
 לאורי גולן על הקמת תאורה יפהפיה.
 לנורמן ודייב על התמיכה המתמדת.
 לדורית חייט וקרול לופוב שנתנו יד בכבוד בניקיון ובפרוק.
 לגבי טנא שכרגיל מצליחה לגייס מאתנו את העוגות הכי טובות .
 לכל אותן חברות יקרות שאפו הכי טוב בעולם .
 לכל המברכים והמברכות .
 ליהודה עדר ולמיקי קס שהגיעו במיוחד לשמח ולבדח .
 לאורי ואביטל על השקופיות .

לכל המשתתפים שיצאו מהבית לכבודנו

נ.ב. למשה ג. שלקחנו לו את יום השישי כשביל לעשות 'שלפינג'.

חן חן אנו אסירות תודה
 הדסה ואביבה ג'

ביום א' - 29.5. - בשעה 9.00

חנוכת בית למרפאה

הציבור מוזמן

צוות המרפאה

צוות המרפאה

כ"ד סיון תשמ"א (1981) - גב' אווה מרקוסון
 כ"ד בסיון תשנ"ו (1996) - גב' ראי גלס
 כ"ט בסיון תשמ"ח (1988) - מיק אלמן

כ ו ס ע י ם

ל י ם

ל י ו צ א י ם ל י ם ב ש ב ת :

יוצאים מהחנייה בשעה 8.30 ב ד י ו ק.

לדרך חזרה יוצאים בסביבות השעה 12.00

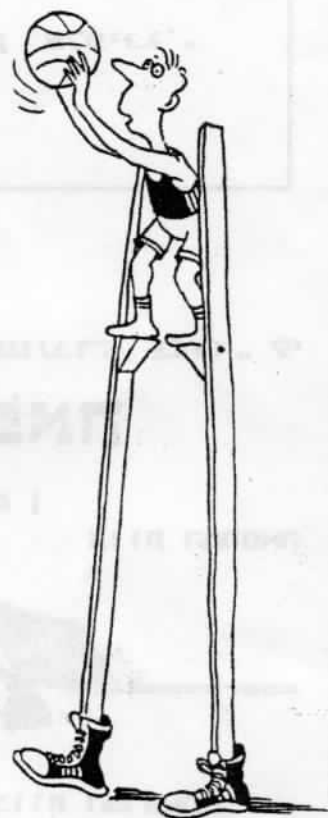
נא לדאג למזון, מים, וכמובן, מצב רוח טוב !!

ו' התרבות

ספורטאינו על הגובה

שחיה בינלאומית

שילו איילון השתתף במשלחת בת 14 שחייניות ושחיינים, שנסעה למשחקי הים התיכון בהשתתפות 11 מדינות שהתקיימו בניקוסיה קפריסין.
ביום הראשון התחרה ב-400 מ"מ וזכה במדליית ארד בתוצאה 4.42.07.
ביום השני התחרה ב-1500 חופשי וזכה במדליית כסף בתוצאה 16.21.48.
ביום השלישי התחרה ב-200 מ"מ והגיע במקום השישי בתוצאה 2.17.17.
באמצע החודש הבא יצא שילו בהדרכתו של חנן גלעד מאמן הפועל גליל עליון שחיה, ובחברת עוד שחיינים ושחייניות בני גילו (בניהם מיקה שץ מכפר בלום), לאולימפיאדת הנוער שתיערך בפורטוגל. נסיעה זאת מטעם הוועד האולימפי הישראלי.

- אליפות הנוער באתלטיקה נערכה השבוע באצטדיון הדר יוסף.
אור אורן זכה בשלוש מדליות זהב, והוא כעת אלוף ישראל לנוער-19 בריצת 100 מ', 200 מ' וקפיצה לרוחק!

התחרות נערכה בתנאים קשים ומביישים, ובחום הכבד של תחילת השבוע. אור ינסה את כוחו גם באליפות הבוגרים בעוד שבוע.

- באליפות הקדטים השתתף גם דורון אורן, שרץ 1,500 מ'.

פרורי זכרונות מן הילדות

בין כתת צבי וכתת עשור יש קשר דם חזק, שהרי 8 "ילדים" מבני צבי יש להם אחים בעשור: אביבה ויוני - יורם, דני- איתן, עמי - דינה, ונסה - אהוד, דליה - רחל, אורי - נורית, זאבי ד- טוטסי.

ובכל זאת, ככל שאני נוברת במנהרת הזמן של ילדותנו, אני מתקשה למצוא נקודות חבור וזכרונות משותפים.

הסיבה לכך היא הדיסטאנס שהיה בינינו באותם ימים. אתם, בני צבי, הייתם גדולים, מתנשאים, מרוחקים. (הכל מנקודת מבט שלי כמובן). אנחנו לעומתכם היינו תמיד סתם ילדים קטנים.

- כשאנחנו התחננו בשעת מנוחת הצהריים בקול חלוש ומהוסס: "אני צריך פיפי" בתחתונים וגופיה, כשריימונד שטפה את הרצפה - לכם כבר היה מותר שלא לישון בכלל בצהריים.

- כשאותנו עוד הכריחו לאכול את הקלופס, וגם לפחות לטעום מן החצילים, וגם לגמור את הצלחת עד הפרור האחרון - אתם כבר אכלתם כמו הגדולים בחדר האכל הישן.

- בשעה שלנו ספרו ספור בהמשכים בלילה, ואחר כך כבו את האור, ועוד לפני שהתנור שינה הגיע וקצת השתוללנו בפיג'מות - אתם כבר הייתם מוזמנים לחתונה בקבוץ.

- כשאנחנו קמנו בבקר, צחצחנו שיניים, לבשנו בגדי בקר ונכנסנו לשעור חשבון לפני ארוחת הבקר - אתם כבר נסעתם ללמוד במבוא גליל במשאית של מוריס ולמדתם מתמטיקה וכימיה.

- כשסדרו לבנות שלנו ביום שישי כבגדי שבת, חולצה לבנה וחצאית רחבה, לבנות שלכם כבר היה מותר ללבוש מכנסיים ארוכים שחורים וגרבי ניילון.

- וכשאצלינו בכתה הבנים ישבו מתחת לחלון ונחשו בשקט מי מהבנות כבר קבלה חזיה, אתם כבר התפרפרתם לכם בזוגות.

וכך הלאה. אז מה בעצם אני רוצה להגיד בזה?

שאלו לי זכרונות משום דבר משותף שקרה בינינו. יש רק פרורי זכרונות של אנשים ומקומות כמו למשל: ביה"ס הישן ועץ התות שלידו, ופיקסי המורה, וטוביה הקטן, והבית שלכם שהיום הוא חצי המלון.

יש פרורי הרגשות כמו למשל: קנאה, בעיקר באורי, שהיה תמיד יותר מצטיין ממני בלימודים, יותר מוכשר בנגינה, בציור, בהכל. הערצה, בעיקר לאורי, שהיה גבוה, יפה, חכם, מצטיין בלימודים ואחר כך מורה בטכני של חיל אויר. פחד ויראה, בעיקר... מדני נמלי (לא זוכרת למה)...

ופרורי סיטואציות כמו תמונות בפריז: למשל נירה ההולכת ללמד כתה ב' בצריף, שהיום הוא הסדנה של רגי, ואתם הולכים אחריה בשורה. או טוביה שהולך בוכה כי צפניה הרביץ לו. או עמי שהיה מדריך שלנו, מלמד אותנו בגנבה לנהוג בטרקטור אי שם במטעים. היינו אז בני 11 או 12 ועמי בהתאם בן 15 או 16.

הריחוק והדיסטאנס נשארו עוד שנים אחרי שסיימנו צבא. ואפילו היום בשעה שיש לי ידידים וידידות בני 30 וגם בני 55, אתם, כתת צבי, תמיד אני יודעת שיש בינינו 4 שנים שלמות, ואף פעם לא אוכל להשיג את הפער הזה ולהתקרב אליכם.

אבל למרות זאת אני מאחלת לכם מזל טוב ביום הולדתכם ה-50, ועוד הרבה שנים של בריאות ופעילות, והכי חשוב נחיצה מן הנכדים.

נורית

מדברי המחנך של 'כתת-צבי'

היתה לי הזכות להיות, במשך ארבע שנים מעניינות וסוערות, מחנכה של כיתה גדולה בבית ספר 'מבוא הגליל'. אולי במושגים של ימינו שלושים ושניים תלמידות ותלמידים בכיתה אינם נחשבים ל'ביג דיל'. אבל אז, במיוחד בהתחשב בהרכב הכיתה - דני נמלי, יוני בן-חיים, עמי בן-צבי, אורי גולן, טוביה אשתמוע, אביבה בן-חיים, ונסה אלמן, מזל פוזנר, דליה ריינס, רותי ניצן וג'יליאן טובר - יחד עם נבחרת מקבילה ואף יותר מסוכנת מאיילת השחר - היו מורים בבית הספר שאמדו את תוחלת החיים שלי בלא יותר משבועיים, מקסימום חודש. לפני היתה להם מחנכת גדולת מימדים, בעלת תיק שופע, שפינקה אותם וראתה בכל מעשה קונדס שיא החכמה. שרדתי בעזרת תחבולות: נהגתי להגיע לכיתה מכיוונים שונים ולהכנס אליה בשקט. בשיטה זו יכולתי לתפוש את אותם התלמידים שנהגו להתהלך על גבי השולחנות ("הרצפה מלוכלכת ואני יחף") ולשמע דברים מעניינים: "אבא שלי אומר שהוא, זה שקורא לעצמו מחנך וזורק גירים כל הזמן, אפס אחד גדול...". או "אין אף בת בכיתה י"א שהיא בתולה." או "גולני, ואתה באמת לא יודע מה שהרומאים היו עושים בבריכות השחיה שלהם, גברים ונשים בלי בגדי ים - בשביל מה אתה לומד היסטוריה?" ואכלתי הרבה מתלמידי.

...כשהגיעו לשלב של בחירת לימודי מגמה - היו רק שתי אפשרויות באותם הימים, או הומאנית או ריאלית - כל הבנים בחרו ללמד כימיה ופיסיקה אצלי וביאולוגיה אצל רוני מלצר מפתח. למרות שניסיתי לשכנע כמה מן התלמידות המצטיינות, שרצוי שתלמדנה במגמה הריאלית, אף אחת לא היתה מוכנה להסתכן, כי הדעה הרווחת היתה, שלימוד חומר מדעי משפיע לדעה על נשיותה של הלומדת....

אני זוכר טיול שעשינו מים אל ים, והחבר'ה שלנו הופתעו מן התושיה של ילדי איילת השחר. זה היה בכיתה ט'. אחרי זה סירבו לצאת עם מחנך - "יחשבו בחטיבה שאנחנו תינוקות." אורי גולן הסביר בצורה חבר'המנית ש"בטיולים יש דברים ששייכים לבינו לבינה, ונוכחות מבוגר שעבר את הגיל הזה רק תפריע." - והם בני שש-עשרה ואני זקן בן שלושים ותשע! לא נדבר שוב על אביבה*, שהיתה מלכת תחרויות הורדת ידיים, חוץ מלציין שאני סירבתי להתמודד איתה, כי ידעתי שאם אפסיד, המוניטין שלי ישאף לאפס....

ואתם כבר בני חמישים, ומה זה אומר לגבי ואותם מורים ומטפלות שניסו לחנך את כיתתכם, ואני בין אלה? נשאר לי לומר לכם שהייתם כיתה מיוחדת ומאוחדת, שידעה להלחם על זכויות ועל ליכוד חברתי. אני,

מחנכם במשך ארבע שנים, יכול להעיד שנהניתי בשנים אילו, וכשהגעתם לסיום טקס י"ב הייתי גאה בכם. הריני מבדך אתכם בעוד הרבה שנים של מפגשים חברתיים מן הסוג הטוב.

ועידת התק"ם מושב שני

הועידה מתקיימת הפעם בקיבוץ עין-חרוד מאוחד לרגל 60 שנות התישבות בעמק וכן לרגל 70 שנות ההתישבות בקיבוצים.

מכפר-הנשיא נבחרו לצאת 5 נציגים, אבל בפועל יצאו 3 חברים בשתי מכוניות, דבר שכנראה מאוד מקובל בקיבוץ העכשווי.

הבוקר מתחיל בחיפוש הרגיל אחר הרכב שבו אנו אמורים לנסוע, מחפשים מחפשים ועוברת שעה ולא מוצאים, אבל כן מוצאים מנהל מוסד "יקה" ועצבני וסדרן תחבורה שלא כל-כך מתוקשר עם מנהל המוסד, קצת כעס וצעקות ויוצאים לדרך ברגל שמאל.

מגיעים לעין-חרוד באיחור ולפנינו משתרכת שיירה של מכוניות בליווי רכב משטרה, אנחנו מצטרפים לסוף השיירה ופולטים אנחת רווחה על כך שלפחות לא הגענו אחרונים.

מגרשי החניה מלאים והשיירה עוברת דרך מחסום ואנו אחריהם, עד שאיש בטחון עוצר אותנו ושואל באם אנחנו מאנשי אהוד ברק ואני כאחד שלא בחר בברק בפריימריס השבתי בלאו החלטי והתשובה היתה שאם כך שנמצא שיירה אחרת. בלית ברירה התננו את הרכב ועלינו לנקודת הרישום.

מקבלים תיק והרבה ניירות וניגשים, איך לא לעבר שולחנות האוכל שהיו עמוסים כל טוב, גבינות מתוצרת מקומית והמון רב מבאי הועידה מסביב.

גם קריאת הכרוז להכנס לאולם לא מצליחה לגרד את החברים משולחנות האוכל, רק לאחר תחנונים וכבודו של נשיא המדינה, נכנסים לאולם.

נשיא המדינה כהרגלו להפתיע, נכנס מדלת צדדית בעוד רבים מחפשים מקומות ישיבה, מחליק כפות על כל מיני מכרים ומקבל בתגובה מחיאות כפיים סוערות.

סדר הנאומים מתחיל, לאחר ריקוד יפה של חברות עין-חרוד ומיד כשמתכוונים להתחיל יש הפסקת חשמל ועוד האולם לא ממוזג כראוי.

נשיא המדינה חביב להפליא, עולה לנאום ומעלה על נס את תרומת הקיבוצים לארץ ולעם, נאום סחבקי כמו בשיחת חברים בקיבוץ. את הריקוד של החברות הוא משווה לריקודים של היום, תוך כדי הדגמה ולא מבין איך אפשר להנות מריקוד של היום.

אחריו עולה חגי מרום שמדבר על הצורך לדון במצב של החברים בקיבוצים ואפשרות לרשום חלק מהרכוש על שם, כמו גם על שכונות נלוות לקיבוצים.

אלי גולדשמידט מדבר על המצב הדמוגרפי בקיבוצים, מצב היחסים עפ הפלשתינאים ועל הצורך לעשות שינוי דרסטי ע"מ להבריא את הקיבוצים.

אהוד ברק, מיד בפתיחת דבריו תוקף את נתניהו ועל הצורך להחליף את הממשלה ובזכות ההסדרים הקיבוציים ואיחוד התנועות ופתיחת השורות לקליטה.

סדר הנאומים ארוך ולאחריו אנו יוצאים לחוגי הדיון ועל הפרק איחוד התנועות ואנו בחוג יחד עם מוקי צור שתמיד נעים לשמוע אותו וכן עם סנטה יוספטל הותיקה שחיה את הקיבוץ כמו נערה.

האיחוד הוא צורך ממשי, אבל השוני בין שתי התנועות הוא גדול ודומה שיקח עוד כמה שנים עד שהאיחוד ישא פרי.

הדיון ער ומענין, ישנה הצעת התק"ם לשמר את הקיים עם מספר חלופות מול הצעת שפיים שבמרכזה החבר ריבון על רכושו ואחראי על קיום הקהילה. לבסוף מתפשרים על נוסח שהחבר ריבון על רכושו ומעשיו, שימור הקיים ולמנוע פירוק השותפות.

יוצאים לארוחת צהריים, לא בחדר-אוכל ממוזג, אלא בחורשת פקאן מוצלת, ערוכה בטוב טעם על בסיס אוכל צמחוני טעים וכולו על טהרת המטבח המקומי.

חוזרים להמשך הדיונים, החום בעמק מגיע לשיאו ואין מוצא ממנו, מרבים לשתות מים וממשיכים לדון על צמיחה דמוגרפית, יעוד החברה בקיבוץ, החינוך בקיבוץ ועוד כהנה וכהנה.

מסיימים את הדיונים ונותר זמן עד לארוחת הערב ואני מחליט לטייל באיזור, אבל כרגיל מתחיל הסיפור הידוע בחיפוש אחר המכונית. מוצאים אותה אבל לא מוצאים את ויקטור שנעלם עם המפתחות. וכבר אמרנו שהתחלנו את היום ברגל שמאל.

מצאתי את ויקטור ויצאנו לטיול קצר. חזרנו לארוחת ערב ולאחריה חזינו בהופעה נהדרת של הגבעתרון. חזרנו הביתה ללינה והלכתי ישר למשק-הילדים ולתומי חשבתי שמסיבת החמישים תהיה בסגנון שנות החמישים, אבל המערכון של מיקי קס הקפיץ אותי שנות דור קדימה, בהתחשב במה ששמעתי כל היום בוועידה לעומת הדברים של מיקי שעליהם אפשר להגיד "שפתיים ישקו".

בשעת לילה מאוחרת עליתי על משכבי לישון, אבל רגל שמאל מהבוקר עדיין סוחבת ומציקה ואת כל הלילה ביליתי בשרותים עם הרעלת קיבה.

כך שלמחרת ויקטור נאלץ לנסוע לבד ועל המשך התוצאות בוועידה תעברו לדף של ויקטור.*

מת-life,

. i e

* שיופיע, אם הכל יילך כשורה, בשבוע הבא. (המערכת)

לשם מה...

בעוד שבוע נתבקש להצביע ולהכריע על הנושא של מועצה נבחרת שתחליף את האסיפה ברוב המקרים, ותגרום לניצול ההצבעה בקלפי רק לעתים רחוקות. על החברים לשאול את עצמם איזו תכלית מבקשים אלה שמעלים את ההצעה להשיג, לפני שמחליטים לוותר על זכותם להיות שותפים במישרין בהחלטות חשובות כתפלות. כי אין ספק שאם יצביע רוב החברים בעד מועצה נבחרת - ולו המייצגת ביותר - הצעד הזה יוביל במוקדם או במאוחר לדכוי כל ההחלטות החשובות בידי ההנהלה. באסיפה האחרונה, בה הסבירו צילה ומקס את מניעי המזכירות/צוות הארגון בהליכתם לשינוי ארגוני זה, שאין לו שום קשר עם רווחיות הקבוצה או הטבת מצבם של החברים, היא אמרה שההצעה מיועדת לשפר את הדמוקרטיה הנהוגה אצלנו, ואילו מקס הודה שהשיטה החדשה תביא לצמצום הדמוקרטיה למען הגברת היעילות. קל להוכיח שיש סתירה בין שני ההסברים. אם גרסתו של מקס נכונה, אין שום סיבה שבבוא העת לא תבקש ההנהלה את חיסול המועצה הנבחרת, כי גוף זה דוחה לעתים קרובות מדי את הדברים שהמזכירות/מועצה כלכלית/מרכז המשק/מזכיר מבקשים לקדם.

שם המשחק הוא יעילות, והשיטה היעילה ביותר היא דיקטטורה או כמו שגויורא הגדיר את זה 'אוליגרכיה'. יש בודאי קיבוצים או קהילות ששמו את יהבם בידי הנהלות קטנות - אולי מורכבות מפונקציונרים שכירים. השיטה המוצעת לא תפתור את הבעיה העיקרית שהיא - הנתק הקיים בין המוסדות לבין החברה. זה אירוני שכאשר קיים מצב של נתק בתוך עסק או מפעל, הפתרון היה להזמין מומחה לענייני תקשורת שדאג להביא להדברות ולהבנה בין הניצים.

אחד הגורמים לנתק הוא חוסר יכולתם לתקשר של קברניטי הקיבוץ, וזה לא עוזר להצביע על שפע הניירות והדו"חות שממלאים את תאי הדואר שלנו. חלק מן החומר מיושן וכבר קיימת החלטה בנידון, חלק מן ההסברים למה שנעשה או מה שמוצע הוא סתום. דוגמה קלסית הוא ניתוח מה שנאמר באסיפה שהזכרנו: עשרה חברים קיבלו את רשות הדיבור ורכיבים לא הגיעו להבעת עמדתם בגין חוסר זמן או מפני שכבר נאמר מה שהם התכוונו לומר. איך אפשר לעשות ניתוח מדברים שנאמרו ע"י קומץ חברים? מה שמתרחש היום אצלנו דומה יותר מדי למה שמתרחש בממשלה: ביבי טוען שקיבל מנדט מן העם לעשות את כל מה שעולה על דעתו הקודחת. ואצלנו החלטות עקרוניות או הסכמה לבדוק צורות ניהול שונות נחשבות ע"י שתי המזכירות ותומכי השינויים, כמנדט לשנות את פני הקיבוץ עד שמה שיישאר לא יזכר אף כיישוב קהילתי. אפילו שפויים נופלים בפח: גדי נפגע ע"י חידוק השינוי רוצה להפוך כל ענף למרכז רווח, מבלי שמישהו יביא הוכחות ששינוי זה הוכיח את עצמו (מה אפשר לומד על חדר האוכל או גיל הרך?) וצועק "אחרי".

מה שנשמע מקיבוצים שהלכו לשנויים מרחיקי לכת איננו מעודד. בינתיים, וזה מתסכל את תומכי הקיבוץ החדש, לא הגענו לשינויים שיהדסו את הדברים שעושים אותנו חברה אחרת. אולי מטרת הקמת המועצה הנבחרת היא לזרז את קבלת אותם השינויים שחברים מכל הגילים - לא רק הוותיקים - דחו בהצבעות בקלפי. חברים אל תוותרו.

חומר למחשבה: מי שנוכח במסיבת כיתת 'צבי' והרגיש את הפרגון וה'ביחד' לא יאמין שאנחנו חברה במשבר. מישהו עובד עלינו.

אדיה א'

נאום תשובה לרב חובל איטלקי

כפי שבוודאי הבנתם מהכותרת (!), הנושא הוא "המועצה המייצגת". אני כותב מאמר זה לפני האסיפה השניה בנדון, אך הוא יופיע לאחר שזו תתקיים (כך עפ"י התכנון). מקווה שמגבלה זו לא תהיה בעוכרי לא אתיש אתכם בכל הרקע לרעיון המועצה, מי שהתעניין (בין אם מסכים ובין אם לא) כבר יודע פחות או יותר במה מדובר.

אתרכז בנקודה שהועלתה ע"י כמה חברים באסיפה הראשונה:
המספר הכולל של חברי המועצה ומשקלם היחסי של בעלי התפקידים בתוכה.

1. מספר חברי המועצה:

בדיונים שהיו בצוות המבנה הארגוני, לא ידענו להגדיר במדויק, אך המחשבה היתה "משהו בין 20 ל-30". הראציונל שביסוד הדברים גורס שיש להגיע למספר שיבטא את תפקידה הכפול של המועצה: הן החלפת האסיפה בחלק מהנושאים והן היותה מעין "הנהלת - על" של הקהילה ושל המגזר העסקי.

מבחינת היותה מועצה מייצגת, עדיף היה להציע אפילו 60 חברים. ללא ספק, ככל שיהיו בה יותר חברים, היא תמלא ייעוד זה ביתר אמינות. נכון שדיון אפקטיבי לא היה יכול להתקיים שם כמעט לעולם, כל נושא היה לוקח 4 ישיבות, ולו משום העובדה שכל אחד יבקש זכות דיבור ("אם נבחרתי למועצה ואיני משמיע את קולי, איך אני עושה הבדל? בשביל מה או מי אני כאן? איך יבחרו בי לקדנציה נוספת...?"), אך בהחלט היינו מגבירים את ה"יצוגיות" שלה.

מבחינת היותה של המועצה הנהלה עליונה למזכירות ולמועצה הכלכלית (וקיומו של מוסד כזה הוא חשוב ביותר במבנה החדש, אך על כך נרחיב בהמשך עבודת הצוות), אולי מספיק גם 14 או 15 חברים? הדיונים יהיו יעילים יותר, יכולת התגובה וההחלטה המהירה הנדרשות לעתים, יבואו כאן לידי ביטוי.

לכן, המספר שאנו מציעים - 30 חברי מועצה, הוא תוצאה של נסיון להגיע למשהו שיאחד את שני הקטבים הללו = ייצוג הולם מצד אחד - ואפקטיביות מצד שני.

2. הרכב המועצה:

במלים ברורות יותר - משקלם של נבחרים ציבור לעומת בעלי התפקידים. מדוע הצענו עשרה בעלי תפקידים, שהם 1/3 מכלל החברים?

כמו בשאלת המספר הכולל של חברי המועצה, גם כאן - כאשר אי אפשר לקבל מקסימום משום גורם - בחרנו ב"אופטימום": כפי שמועצה שתורכב ממספר מוגזם של בעלי תפקידים לא תוכל למלא את ייעודה הייצוגי/ציבורי, כך אין אפשרות שדיוני המועצה יהיו ברמה הנדרשת מבחינת הכלים לקבלת החלטות אם יכהנו בה פחות ממספר מינימלי של אנשים העוסקים בחיי היומיום בדברים עצמם במסגרת תפקידיהם השונים, ומשום כך מכירים מקרוב (כל אחד בתחומו) את הנושאים הבאים לדיון.

דברים נוספים:

בהמשך, כאשר תתחיל המועצה לתפקד, אני צופה שהמועצה עצמה (שומו שמיים...) אף תביא לאסיפה בקשות להגדיל את מספר בעלי התפקידים, משום שה "תאכלס" הוא שאם יש לבעל תפקיד אחריות יותר ממינימלית, הוא חייב לשבת בצומת קבלת ההחלטות, אחרת הדבר פוגם ביכולתו לעצב את תפקידו כרצונו ולהיות אחראי לו.

פן נוסף הוא הצורך במה שאני קורא לו "בקרה פנימית": הכוונה היא שלא שיש רק אדם אחד (מנהל הקהילה או המגזר העסקי) שמביא נושא כלשהו, מציג אותו לחברי המועצה וגם נותן את זוית הראיה האישית שלו לגבי הדברים שנאמרו בנושא הנדון בהנהלות "הנמוכות יותר", כל זאת מבלי שלנציגי הציבור תהיה אפשרות כלשהי לקבל ממישהו זוית ראייה אחרת, של אדם נוסף מאותה הנהלה, של "אידך הוא חושב שהתנהלו העניינים בנושא פלוני" (במועצה הכלכלית לדוגמה) לפני שהגיע הנושא לדיון במועצה המייצגת.

יצירת אווירה אחרת:

לדעתי, יש לנו הזדמנות פז לעמעם את המושגים "ממסד" מול "העם". בסוגריים אגיד, שהגזמנו כולנו בפחד האיום מאותה "חונטה" נוראה שגם קוראים לה "בעלי התפקידים" הבאה לבנות לה כלים להשתלטות על "פשוטי העם". חוץ מזה שזה לא מכובד/ילדותי (מחק את המיותר) - זה גם פשוט לא נכון!! לכן, חוץ מלקטר על "הממסד", יש כאן הצעה המאפשרת למי שמוכן לעזור לבעלי התפקידים למלא את תפקידם טוב יותר בצורת השתתפות בהחלטות - לעשות זאת. **אני לא בא לחנך אנשים, אבל יש להחליף את המחשבה:** לא "נבחר ציבור שישמרו על הקיבוץ מידם הארוכה של בעלי התפקידים", אלא "חברים שיעזרו לבעלי התפקידים לנהל את כפר הנשיא טוב יותר - באופן אקטיבי". כך נוכל ליצור שתי פנים למושג "אחריות":

- ♦ אחריות נבחר ציבור לתבוע את מעורבותם האישית בהחלטות המועצה.
- ♦ אחריות בעלי התפקידים לבצע את תפקידם היטב, באופן שיעמוד בביקורת הישירה של חברי המועצה בכלל ונבחר ציבור בפרט.

3. מה קורה במקומות אחרים:

לשני קיבוצים באזור יש מועצה מייצגת המתפקדת בערך לפי המודל המוצע: **מעין ברוך:** המועצה בת שנתיים, מספר החברים הוא 21, מתוכם 10 בעלי תפקידים. **חולתה:** יש מועצה מאז ינואר 91. סה"כ 31 חברים, מתוכם 15 בעלי תפקידים. בשיחות שהיו לי עם אנשים מקיבוצים אלה, דווח על רמה גבוהה של דיונים, תפקוד טוב של המועצה. נאמר בפירוש שלדעתם, אחת הסיבות המרכזיות לכך היא נוכחותם של הרבה בעלי תפקידים, ה"חיים את הבעיות מקרוב". בחולתה, "בעלי התפקידים" כוללים גם כמה רכזי ועדות בנוסף לתפקידים הבכירים. **דבר חשוב נוסף:** בתשובה לשאלה, הבהירו האנשים משני הקיבוצים שבפועל, אין שום אפשרות להבחין בדיונים מי יושב במועצה בתוקף תפקידו ומי נבחר ציבור: הדעות מתפלגות בכל נושא לפי הענין עצמו, לא לפי שום "מפתח מפלגתי". לדוגמה, רק לפני שבוע, מצאו עצמם המזכיר ומרכז המשק של חולתה, בודדים בדעתם מול שאר חברי המועצה (16 נבחרים + 13 בעלי תפקידים) בנושא מסויים שהועלה.

דבר נוסף (קטנטן, אני מבטיח): שמעתי אומרים: "מי שיושב בתוקף תפקידו במועצה, יהיה חייב להופיע לכל ישיבה, בעוד לנבחר ציבור יש "יותר אפשרות משחק" וכך יהיה רוב לבעלי התפקידים. על איזה בסיס מניחים שהאחריות לשבת בגוף מסויים מתחלקת שונה לפי מפתח כלשהו? מעולם לא ראיתי בדיונים של המועצה הכלכלית לדוגמה, שבעלי התפקידים באים לישיבות יותר מאשר החברים שנבחרו לוועדה זאת (כנ"ל במזכירות).

עד כאן דברי בנושא.

ובברכת " לחיי זה הלילה הקר ואיתן, לחיי הסיכון והפרד לחיי הספינות הקטנות קפיטן, לחיי הספינות שבדרך..."

תמיר

רפובליקת בנות, השיטה האמריקאית, השיטה האנגלית, הרשות המחוקקת, אקסקוטיבה, בג"צ, אוליגארכיה, אפלטון, בית הלורדים ומה לא?

הזמינו אותי להצטרף לצוות למבנה האירגוני מטעם המזכירות בתור "חבר פשוט" שאינו "בעל תפקיד" ולא חלק מה"ממסד". נעניתי בחיוב, כי חשבתי, בתמימותי, שאוכל לעזור במשהו לתקן את הבזיון שאנחנו מכנים "אספה" אשר מזמן כבר אינה מתפקדת.

והנה! מתברר לא רק שאני שותף לקבוצת מצורעים - בעלי תפקידים - אלא שאני גם רוקס יחד אתם תכניות להקים דיקטטורה בסגנון רפובליקות הבנה באפריקה ו - ה' ישמור! - אוליגארכיה כדי שאותם מצורעים ודומיהם יוכלו "...לדאוג לטובתם האישית על חשבון טובת הציבור". לא רק מומחי המשפט החוקתי בקירבנו מאשימים, אפילו אפלטון מוסר עדות נגדנו.

מרוב מומחיות בתורת הממשל ובפילוסופיה הסוציולוגית, נדמה לי שאחדים מהחברים שהתבטאו בדפי העלון, באספה ובתאי הדואר, סובלים מפרנויה שמביא אותם לפתרונות מגלומניים. עם כל הכבוד לקונגרס האמריקאי, ל"אם הפרליאמנטים" בלונדון, לחוקה של ברה"מ (1936) ואפילו לכנסת שלנו, אין מצב ה"שלטון" בקיבוצנו דומה כלל ועיקר למצביהם.

נזכיר לעצמנו שבכפר הנשיא חיים כ-300 חברים, יישוב פיזפון, וביניהם קיימים יחסי שותפות יומיומיים בעבודה, במפגשים ותיפקודים המשותפים על היכרות רבת-שנים. המטרה של כל שיטת מנהל, ברמת "חקיקה" וברמת הביצוע, איננה להביס את האופוזיציה, להגיע להחלטה חד משמעית ולבצע ויהי מה. אצלנו מחפשים את הקונסנזוס והפשרה, כי הקיבוץ אינו רק פרל'אמנט או כנסת אלא ביתנו ובסופו של דבר ממשיכים לחיות בו וביחד.

אומרים שגם לפרנויים יש אויבים. אין ספק שמגיעה לחבר קיבוץ הגנה כנגד אלה המנהלים את חיינו. מגיעה לחבר הבודד, ולקבוצת חברים, הגנה מפני ועדות ובעלי תפקידים וענפי שרות ומפני חבר אחר. מגיעה לכולנו הגנה אפילו נגד החלטות האספה והקלפי. לכן, בכל מערכת אירגונית קיבוצית, לרבות זו שמוצעת על ידי הצוות, חייבת להיות הגנה לזכויות החבר או קבוצת חברים, והיא זכות העירעור.

למומחי המשפט החוקתי הנני להזכיר כי ברפובליקות האפריקאיות אין זכות עירעור, וגם לא באוליגארכיות (ראו "אפלטון"). בהצעת הצוות כלולים תהליכי העירעור שעומדים לרשות חבר או קבוצה כנגד יחיד או ועדה או הנהלה או מועצה ואפילו כנגד אספה - והיו דברים מעולם. זכות זו מעוגנת בחוק בתקנון הקיבוץ ובסעיפים שאנחנו הוספנו בעצמנו במשך השנים.

אני מודה לדליה על המחמאה שבכותרת מאמרה ועל זה שהיא הקשיבה וגם הבינה את מה שהסברתי בהצגת הנושא באספה. הקונצפציה מאחורי הצעת הצוות היא שהמועצה תחליף במידה מסויימת גם את האספה וגם את המזכירות. בתחילת עבודתנו בצוות לפני חצי שנה, ערכנו רשימה של כל הנושאים שמובאים ומוכרעים באספה בפועל, בלי תיאוריות. מתברר שהאספה היא מעין כול-בו שדן בנושאים גדולים כקטנים, בעניינים טריוויאליים וחשובים, בחקיקה ובביצוע. אני לא זוכר בעיות או סתירות שנוצרו עקב העירבוב הזה. הרי אנחנו יישוב פיזפון, ואין צורך להקים גוף נפרד לכל נושא ותחום.

בהצעת הצוות, לא כללנו "חקיקה" בין תחומי פעילותה וסמכותה. האספה והקלפי עדיין קיימים ועדיין מכריעים בתחום החקיקה. למועצה הועדנו את אותם התחומים שהובאו בעבר לאספה ואשר אינם מוגדרים כחקיקה. הכוונה היא שהמועצה תיזום דיונים בהנהלות והן יביאו נושאים

← רפובליקת בנות, השיטה האמריקאית, השיטה האנגלית, הרשות המחוקקת,
אקסקוטיבה, בג"צ, אוליגארכיה, אפלטון, בית הלורדים ומה לא?

לדיון המועצה. שתי ההנהלות יעסקו בביצוע המעשי. בהצעתנו השארנו פתח למועצה להביא נושאים להכרעת הקלפי לפי שיקולה. יש גם הצעה שלחבר תהיה זכות לדרוש קלפי בנושא מסויים אם יש לו תמיכה של מספר חברים. גם זכות זו מוגנת בחוק.

יש לי בעיה עם השם "מועצה מייצגת". אני לא מאמין שמישהו בקיבוץ מייצג מישהו אחר. אני גם לא רוצה לבחור ב"Clone" שלי שיחשוב ויגיד מה שאני חושב ואומר לו להגיד. אני אבחר בחברים שקרובים אלי מבחינות שונות. אבחר אותם בעיקר בגלל שיקול דעתם והערכה לשכלם הישר. חשוב גם שיהיו חברים שקשובים לדעותי. כל זה אינו הופך אותם למייצגי. אני מעדיף את השם "מועצת חברים".

למי שכן מאמין בייצוג, מה יכול להיות ביטוי מדויק יותר למגזרים מאשר בחירה סוציומטרית - כל אחד בוחר כל מי שהוא רוצה בלי שום הגבלות? חברים הציעו דרכים יעילות להגביר את השפעת האינטרסים של מגזרים. אני לא מבין את השגותיו של טומי.

באשר למספר החברים במועצה. השיקול חייב להיות מעשי. אם רצוננו לחייב השתתפות הנבחרים בישיבות ולהקים גוף בהרכב יציב וקבוע, נדמה לי שהמספר הנכון הוא 30. לגבי הסכנה שהחברים מתוקף תפקידם ישתלטו על המועצה, הכל תלוי ברמת החברים שייבחרו ובפעילותם ולא מספרם יקבע.

מנסיוננו עם שיטות בחירה שונות, או על ידי ועדת הצעות או סוציומטרית, להציע מספר כה גדול של חברים קשה. על אחת כמה וכמה אם נידרש להציע 50 חברים. ברשימה לפני הבחירה הסופית, בכל מקרה, יהיו עוד יותר שמות ובסוף הרשימה חברים שקיבלו קולות מעטים מאוד. גם מבחינת הבחירה, ההצעה להגדיל את המועצה אינה מעשית לדעתי. (במאמר מוסגר, אני לא בטוח שיש 50 חברים היום בכפר הנשיא שהקהל יבחר אותם, שיסכימו להיבחר, שיוכלו להתחייב בהשתתפות קבועה, ושאינם בעלי תפקידים או חברי ההנהלות או הוועדות).

ועכשיו לבעלי התפקידים. שוב תזכורת: בעלי התפקידים כולם נבחרו על ידי החברים בבחירות חופשיות וסודיות כמועמדים הטובים ביותר לנהל את ענייני הקיבוץ. הם עברו את מבחן אמון הציבור בבחירתם. חלק מהם אפילו ניהלו מעין "קמפיין" לפני הבחירה יהצהירו מה דעותיהם ותכניותיהם. והם מנהלים את ענייני הקיבוץ בשם כולנו היום כמו תמיד. החשד וה"נגד" שבאים לידי ביטוי מפי מספר חברים בהחלט לא במקום.

אבל לענייננו. אם בעלי התפקידים לא יהיו חברים במועצה, הם לא ישתתפו בישיבותיה. בדיוק כמו בעלי תפקידים, חברי המועצה הכלכלית והמזכירות לא נוהגים להשתתף באספות כי הם לא רואים השתתפות זו כחלק מתפקידיהם. אם לא ישתתפו במועצה מספר משמעותי של חברים שמנהלים את ענייני הקיבוץ (הצוות מציע 10) אנחנו מראש מכשילים אותה בתפקידיה הניהוליים. לא פחות חשוב מבחינה חברתית, אם לא יתקיים בדיוני המועצה אותו מפגש מוחות בין מנהלי העניינים והחברים הנבחרים - הוא לא יתקיים באף מקום אחר ומצב ה"נתק" והניכור ימשיכו. במקום לאחד ולחזק את השותפות, נקים גוף נגד ההנהלה ונגביר את הנתק.

מקס מדר (חבר פשוט)

24/6/97

לחברים שלום

לקראת האסיפה ביום חמישי הקרוב, להלן סיכום הדברים שנאמרו באסיפה הראשונה בנושא המועצה המייצגת. (סה"כ 10 אנשים דיברו באסיפה זו)

1. הצעות לגופו של ענין:

מס' הדוברים	הנושא
7	לשנות את היחס בין "בתוקף תפקידם" לנבחר ציבור.
4	להגדיל מספר חברי המועצה
3	הוועד המנהל של המועצה - ייבחר כולו ע"י חברי המועצה.
2	אסור שיהיו ישיבות סגורות לחברים, מותר שחלק לא ישודרו.
1	שיטת הבחירות - לפי מגזרים, שועדת הצעות תציע מועמדים.
1	שכירים במועצה לא ייחשבו בסה"כ הכללי של חברי המועצה.
1	כל החלטת מועצה חייבת באישורו הקלפי.

2. דברים נוספים:

מס' הדוברים	הנושא
3	בבחירות יוכל חבר להציע שמות של 1/3 מסה"כ הנבחרים.
1	יש לברר מהו הרוב הנחוץ להכרעה בענין המועצה.
1	לתת אפשרות להיבחר ליותר מקדנציה אחת.
2	הצעות ושונות בענין נהלי הערעורים

עד כאן סיכום האסיפה שהיתה.

מטרת האסיפה ביום חמישי :

גיבוש ההצעות (ההסתייגויות) השונות לקראת הקלפי.

נוהל ההצבעה יהיה בצורה של "פעמיים קלפי":

קלפי ראשון - בחירת האפשרות העדיפה בעיני כל חבר בכל סעיף מסעיפי ההצעה.
קלפי שני - ההצעה שהתקבלה תעמוד להצבעה מחודשת, כדי לתת אפשרות להתנגד בכלל לכל הרעיון של מועצה מייצגת.

משום כך, כדי שנעבוד בצורה מסודרת, כל מי שיש לו הסתייגות בסעיף זה או אחר, שיבוא בבקשה לאסיפה עם הצעה מוכנה, שלמה וכתובה.

להתראות "שם",

תמיר

תלמידי אורגניות

(א)

1. עדי, רון, עומר (ג') - ערב שבת
2. ניב, אסא (ג'), אריק (ד') - בואי אמא / שיר עממי
3. דניאל א' (ה') - אריה של פפגנו מתוך "חליל הקסם" / מוצארט
4. אלון ב' (ז') - ריקוד עתיק

תלמידי חצוצרה

(ב)

1. קטע / שומן עמית כץ (ד') -
2. תה ואורז יש בסין
1. הפעמונים הכחולים של סקוטלנד עמית חייט (ה') -
2. יקבי ראשון לציון
1. שיר דת אמריקאי לוטן מזרחי (ד') -
2. מרש צה"ל
3. קטע / בטהובן

תלמידות פסנתר

(ג)

1. שיר עממי רוסי - "קלינקקה" דנה אילייב (ה') -
2. "הליוצ'יק שלי" / צ'יקובסקי

1. + בואו נא לשוט בים יסמין מלינה (ו') -
2. הנה מה טוב מירית מזרחי (ה') -

1. שיר צרפתי עתיק מירית מזרחי (ה') -
2. ריקוד אסטוני
3. איפה אתה כלב ?

- מירית מ' +
- אנה דיניק (ב') מתוך הסימפוניה בסול מינור / מוצארט
- אנה ד' 1. מנואט ברה מינור / באך
2. סונטינה בדו מז'ור / קלימנטו
3. שיר / לוברסקי
4. ריקוד פיית הסוכר / צ'יקובסקי מתוך "מפצח האגוזים"

- (ד) נירית גינת (ו') - סקסופון אלט - פעמוני המזחלת
 רן גינת (י') - סקסופון טנור - "האשה בחדר השני" / מהסרט "האשה בחדר השני"

רן ונרית - דואט - "חורף" / בנדר

חליל צד

(ה)

- מיטל וולך (ה') - דוגית שטה
 ניסן פלמה (ז') - שיר צרפתי ישן / צ'יקובסקי

- (ו) אילה אדלשטיין (ד') - צ'לו 1. וארגו / קורלי
 בליווי נטשה בפסנתר 2. ריקוד / האסה

- (ז) קרן גדליון (ה') - כינור
 בליווי נטשה בפסנתר הרועה / קומרובסקי

- (ח) אילת וגנר (ז') - גיטרה 1. Is there anybody there / Pink Floyd
 2. מקום לדאגה / יונתן גפן

- (ט) עפרי וגנר (ט') - חליל צד

- (י) הלל יודיקין (י"ב) - גיטרה בס

הצגת הכסף

קיימים שני סוגי תשלומים, שדרכם מבקשת מדינה לעזור לאזרחיה לעת זקנה / פרישה - ממעגל העבודה. הדרך הראשונה, היא דרך מה שנקרא בישראל "ביטוח - לאומי" - בדרך זו משלם כל אזרח לקופת המדינה אחוז מסויים מהכנסותיו ולעת זקנה מקבל קצבה בהתאם לצרכיו או כפי שנהוג - קצבה אחידה ושווה בין האזרחים. בדרך השנייה, מעודדת הממשלה, ע"י פטור ממסים, להשקיע את הכסף בקרנות הפנסיה למיניהן. בקופות אלה, כל אחד מקבל בהתאם למה שהשקיע. ההשקעה בקרנות הפנסיה היא השקעה אישית ולא רשומה על שם מוסד או גוף מאורגן, מהסיבה הפשוטה שאורך חיי האדם קצוב סטטיסטית ואילו כל גוף מאורגן חי לנצח (במושגים של הקרן). מסיבה זו, ההשקעה שהקיבוץ עושה היום בקרנות הפנסיה היא השקעה אישית, לפי שם החבר והקיבוץ משמש כמוטב. למעשה, החבר מנוע מלבצע דיספוזיציה בכספי הקרן ללא הסכמת הקיבוץ.

הרנטות שאנו מקבלים עבור רוב החברים - יוצאי גרמניה, הינה רנטה מסגנון הפנסיה האישית. ההבדל הוא בזה, שממשלת גרמניה איפשרה השקעה חד - פעמית (בניגוד קרנות הפנסיה שבהן משקיעים כל שנה עד לפרישה), ובתמורה מעניקה תמורה חודשית גבוהה יותר מאשר קרנות הפנסיה הרגילות. שלא כמו פנסיה שמקבלים החברים מאנגליה בגין הימים שחיו שם לפני הגיעם לקיבוץ, הרי לגבי הרנטות, מדובר בהחזר כספי תמורת השקעה שביצע הקיבוץ האפשרות להשקעה נפתחה בפניו רק בגין אותם חברים יוצאי גרמניה ועל שמם.

השקעה כזו יכולה היתה לעמוד מול כל השקעה כלכלית אחרת כגון פרויקט, שמניב דיבידנד גבוה מאד. לדוגמא: המפעל ההידרו אלקטרי: תמורת השקעה של בערך מליון ש"ח במושגים של היום, שביצע הקיבוץ (ואני מתעלם מהשקעות השותפים) כבר הנשיא זוכה להכנסה שנתית של 1/2 מליון ש"ח בשנה. תוך שנתיים כוסתה ההשקעה ולאחר מכן הרווח כולו שלנו. ההשקעה במפעל ההידרו אלקטרי לא היתה צמודה לשם פרטי של אדם מסויים כמו שמתחייב ע"י קרנות הפנסיה, ולעומת זאת ההחזר השנתי יכול להיות גבוה או נמוך ואינו בטוח כמו ההשקעה ברנטות. נוצר מצב שהשקעה בפנסיה/רנטה עבור הקיבוץ היא השקעה יותר בטוחה אך מוגבלת בטווח שנים מבחינה סטטיסטית.

הצגת האדם

אדם עובד מגיל 25 עד גיל 65 בערך ומייצר לעצמו הכנסה שאותה הוא מחלק לצריכה בהווה ולצריכה בעתיד. האם יתכן שאדם אחד, שחי בקיבוץ את כל אותן השנים, יעביר אוטומטית את כל חסכוניותו לעתיד, לקופת הקיבוץ ואילו אדם שהצטרף בגיל 45 לקיבוץ, יעביר רק את מה שהשקיע ב- 20 שנותיו האחרונות? אם כן, מדוע ששניהם יקבלו את אותה התמורה מהקיבוץ?

החברים שעבדו פה לפני 30-20 ו- 40 שנה בנו תשתית, השקיעו בנכסים (אפילו חוב שנמחק, הינו בחזקת נכס), ויצרו לעצמם אפשרות הכנסה לעת זקנה. כל ההשקעות נעשו באפיקים שאמורים ליצור תמורה בטווח קצר. השקעה בקרן פנסיה שמביאה תמורה רק לאחר 40 שנה, היתה מחוץ לקו המחשבה באותם ימים, אך היא למעשה השקעה לכל דבר. שאלת הפנסיה האישית היא שאלה קשה ומורכבת. גם אם נשאר קיבוץ כמו היום, נצטרך לשאול את עצמנו, האם פנסיה שתהיה חסד לפני שנהייה חבר, שייכת לו או לקיבוץ. ואם היא כן שייכת לו, האם מגיע לו לקבל את אותם השרותים שמקבל חבר אחר בגילו, שכן תורם את כל חסכוניותו לקיבוץ, בגלל שצבר אותם בתקופה שבה היה חבר קיבוץ.

בכלל, איך אפשר להפריד בין שני סוגי הפנסיות כשכולן נמצאות בקופה אחת? במקרה של הביטוח הלאומי מאנגליה, הסכומים היו נמוכים אמנם, אך האם לא פתחנו פתח לתשלומים הולכים וגדלים. אם 200 ש"ח לחודש זה בסדר, אז 250 זה יותר מדי ואם כך למה לא 300 וכו'. ואם יבוא מישהו (תוך 5 שנים) ממקבלי הפנסיה שהקיבוץ משקיע עתה ויטען שמגיע לו כ"פשרה" 30% מהקצבה המתקבלת בשמו - מה דינו במקרה זה. אני מעלה שאלות אלו בהזדמנות זו שאנו מחליטים על עוד נגיסה בתהליך שיוך הנכסים לחברים, ושוב כרגיל בצורת "מחטף". "מחטף" כי כל פתרון חלקי של בעיה זו גורם עוול לרבים וטוב למעטים. כל אחד מאיתנו מוצא עצמו מידי פעם בצד זה ומידי פעם בצד האחר.

עד כאן !

אינני מביע דעה אישית אך רציתי לשפוך אור אחר על הדברים.

אורי אדלשטיין,

לשעבר מרכז ו' חברה - בהווה מרכז משק

נציגי הקיבוץ במרכזי התק"מ ובמועצה

השמות שהוצעו ע"י המזכירות היו תלויים על לוח המודעות. לא היו הצעות חברים ולכן הנציגים שנבחרו הם: תמר וולפין שבי מזרחי, ויקטור בן רשף, טומי עמית, ומזכירת הקיבוץ. צילה.

ישיבת ו. כח אדם - 17/6/97

נוכחים: אורי א., שריטה, קורין שפרונג, בוב ו. נעדר: רוי (חוי"ל), גיוני פ., שושנה.

(1) מציל בברכה - מוזמנת: צילה.

א. שוני וולך נכנס לעבוד כמציל ראשי.

ב. בחופשת הקיץ, הברכה תיפתח ליותר שעות, לכן נדרש מציל נוסף. על סדרן העבודה למצוא מציל נוסף לפי הצורך.

(2) התקבלו 2 בקשות מן האולפן:

א. יהודית וויטהם תעבוד כמורה באולפן הקיץ.

ב. איציק בן דור יעבוד חלקית כמדריך ומלווה טיולים גם באולפן הקיץ וגם באולפן הבא אחריו.

(3) בענף התיירות: הלינה הכפרית - קורין סקרה את צרכי כח אדם במשך הקיץ. כרגע חשוב ביותר למצוא אדם שיהיה מוכן לנהל את המשרד בשעות אחר הצהריים: 16:00-20:00. (לפעמים יותר).

(4) וו עבודה: הנושא עלה ועבר לטיפול צילה במטרה לבדוק את החשיבות והדרך להקמתה מחדש.

רשם: בוב

מועדת תקשורת

הועדה מתכוונת להחליף בקרוב את רשת "STAR" שאנו קולטים כיום, ברשת אחרת שתכלול

כ- 20 ערוצים, ביניהם ערוץ המדע והטבע "DISCOVERY", ערוץ צרפתי ועוד.

עלות ההחלפה יחסית זולה.

במידה וקיימות התנגדות בין החברים, נא לפנות להרולד, שרון ג. או רוני וו.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * The Summer Ulpan kids have arrived - as predicted, mostly American, mostly girls. Of course, even more English is heard in the Chadar Ochel, but Moshe Ben-Chaim discovered one girl (Canadian) who can speak Yiddish.
- * There were a number of "musical events" this week, as the school year draws to a close. On Tuesday the children learning an instrument in Kfar Hanassi showed their achievements - most of them only started playing a couple of years ago, so we did not expect "outside audiences" (mainly proud parents, grandparents etc.). On the other hand, the end-of-term school concert filled the Hall to capacity, (also mainly family, I suspect, but this time from all the neighbouring kibbutzim). We were pleasantly surprised by the marked improvement over the previous year. I always feel, even if they stop playing after a few years, they will have acquired the rudiments of music, which will stand them in good stead all their lives.
- * And here is another achievement: Or Oren (Nurit & Gabbie's son) is one of the up-and-coming hopes in Israeli sports circles. (He was even interviewed on Kol Yisrael). He won three gold medals in the 100 m and 200 m sprints, and in the long-jump. Oren will be called up to the Army soon, but hopes to be able to continue at least partly with his sports. His younger brother, Doron, is also a talented runner.
- * And our swimming champion, Shilo Ayalon, took part in an international swimming competition, held in Nicosia, Cyprus. Eleven countries took part, and Shilo came third place in the 400 m race, and SECOND (Silver Medal!) in the 1,500 m race. He has been chosen as one of a team of youngsters participating in the Youth Olympics to be held next month in Portugal!
- * Netta received an E-MAIL message from David and Miriam, who are spending a holiday in Alaska, telling her about their WEDDING on one of the mountain peaks there!! "We stood there, among the snow-clad peaks, put up an Israeli flag and a flag of Alaska, played wedding-tunes on the Cassette-recorder, AND GOT MARRIED" he writes. So, what can we say, except MAZAL TOV!!

Have a good week-end, Shabbat Shalom, I N G E

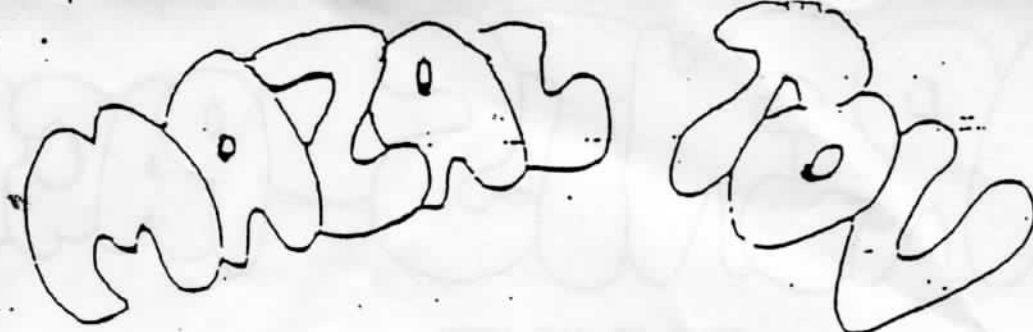
KFAR HANASSI DEEPLY MOURNS

THE DEATH OF

YOSEPHA SCHWARTZMANN

after a protracted illness

The funeral will
take place TODAY
at 15.00

**** HAPPY BIRTHDAY ****

29.6.97. Reenie Tenne
Itai Sela
Dinah Broer
Eynat Marciano
(Gershman\Davies granddaughter)
Matan Nemenov (grandson)
Yam Cina (grandson)

30.6. Nathan Barak
Ruthie Barak
Ya'akov Collett
Tal Nitzan (granddaughter)
Avi Rosenkrantz

1.7. Carol Bilgory
Limor Kosower
Maya Solomon
Yonathan Sho'er
(Garshman\Amit grandson)
Meital Wallach
Nadav Levi
(Samberg - grandson)
Rami Markovitz

2.7. Ronny Guter
Belinda Kotler
Yinon Broer
Tzur Kornblit
Adi Sprung
Sela Kerem
Asher Reubenov

3.7. Ronen Yaron
Eynav Golan
Michael Guter (grandson)

4.7. Ruth Rachmani
Gal Ginat
Miriam Rifkind
Alon Bouskill
Gal Kerem

5.7. Meiron Schwartz ** 70th **
Jacky Amar
Efrat Edelstein
Vered Kolkar
Oren & Shakade Colman
(Rachmani grandchildren)
Yalli Cina (grandson)
Tom Ma'ayan

**** HAPPY ANNIVERSARY ****

29.6. Tamar & Aryeh Wolfin
Daniella & Rom Shibi

30.6. Rachel & David Rifkind

2.7. Shosh & Raymond Solomon

Tirtsah & David Collett

4.7. Charlotte & Sasson Marcuson

JAHRZEIT

24 Sivan (1981) - Mrs. Eve Marcuson
24 Sivan (1996) - Mrs. Ray Glass
29 Sivan (1988) - Mick Ellman